

pphetis quod uere pphete sunt. quia eis testimonium xps reddat. Nam 10
p[re]sentia et aduentus xpi. illos uere pphetas fuisse designat. Dicebat
enim non ab inferioribus maiori sed a maiore inferioribus. fidei testi
monium dari. Hec et his similia psecutus. etiam iacobus filius. Post
hunc lebbaeus populum cepit uerbementem arguere. cur non crede
rent ihm qui eis tantum p[ro]fuerit docendo quae di sunt. solando. sed p[ro]
his omnibus bonis. odia mortemque reddiderunt. afflictos. meden
do infirmos pauperes consolando. Hec et multa his similia. cum
esset populo p[ro]testatus. filius. Et ecce unus ex discipulis iohannis
adfirmabat xpm iohanne fuisse et non ihm. Intantum inquit.
ut et ipse ihs omnibus hominibus et pphetis maiorem esse p[ro]nunti
auit iohanne. Si inquit maior est omnibus. sine dubio et moys
es et ipso ihu maior habendus est. Quid super omniū maior ē ipse
est xps. Ad hec chananeus simon respondens asseruit iohanne ma
iorem quidem esse omnibus pphetis. et omnibus qui sunt filii muli
erum. non tam maiorem esse filio hominis. Et ideo ihs quidem et
xps ē. Iohannes uero solus ppheta ē. et tantum ē int[er] ipsū et ihm.
quantum int[er] p[re]cursorem et eum qui p[re]currit. Et quantum int[er]e.
int[er] eum qui legem dat. et eum qui legem seruat. Hec et his similia p[ro]se
cutus. filius etiam chananeus. Post qui barsabbas qui et mathias
qui in locum iude sub rogatus est ap[osto]lis. monere populum coepit.
ne odio haberent ihm. neque blasphemarent eum. multo enim esse
rectius. etiam ignorantia uel dubitanti de ihu. amare eum quam odif
se. Caritati enim deus p[ri]mu[m] posuit. odus poena. Hoc ipsum enim inquit
quod iudaica corpus assumpsit. et int[er] iudeos natus est. quomodo
non etiam uobis in eam uisum amoris incussit. Hec et his similia cum

sint. emendatus ē. et inculpabilis. Hoc est si sobrius. si misericors. 15.
si iustus. si mitis et humanus est. que utiq. bona eē nullus ambigat.
Tunc consequens uidebitur. ut ei qui obtinet bona uirtutū. etiam
quod de est fidei et scientiæ conferatur. et in quib; maculari uidet̃
eius uita. que est in reliquis p̃babilis emendetur. Si uero in his que
palam sunt peccatis in uolutus p̃manet & inquinatus. non me oportet
aliqua ei de secretiorib; et remotis diuinę scientię p̃loqui. sed ma
gis protestari et conuenire eū ut peccare desinat et actus suos auicis
emendet. Quod ingressi se et prouocauerit nos dicere. que eū min
recte agendū. n̄ oporteat audire. prudenter eū debemus eludere.
Nam nihil omnino respondere auditorū causa utile n̄ uidetur. ne
forte estimet nos responsionis penuria declinare certam. et fide se ex
lectatur. non intelligentiū p̃positū nr̃m. Cūq. hec petrus dixisset ad
nos. niceta rogauit p̃mitti sibi dicere aliquid. Atq. indulgente petro.
cū uenia inquit obsecro te domine petre audias me ualde sollicitum
tui. et uerente. ne forte incertamine quod tibi ē cū simone superari ui
dearis. Solet enī accidere frequenter. ut qui ueritate defendit. ip̃e
p̃ obtineat. dū aut in aliud p̃ueniunt auditores. aut non grande
curā melioris sententię gerūt. Sup̃ hec aut om̃a et ipse simon uehe
mentissimus ē orator. in arte dialectica. et syllogismorū tendiculis enu
tritus. Qd̃ autē est om̃ib; grauius. et in arte magica ualde exercitatus.
Et ideo metuo ne forte tā ualide ex omni parte munitus apud eos qui ig
norant eū falsa alligant. putetur uera defendere. Neq. enī uel nos ipsi.
potuissēmus eū effugere et conuerti addñm. nisi dū auditores eius
et errorū socii fuimus. agnouissēmus eū qd̃ deceptor eet et magus.
Cū hec niceta dixisset. aquila quoq. rogans sibi dicendi facultate dari.